

В момента в процес на разработка са проекти за вятърни електроцентрали с обща мощност около 1000 MW. Развитието се благоприятства и от климатичните тенденции, наблюдавани на територията на България през последните 30 години, а именно увеличаването на силата на вятъра и намаляване на количеството на валежите. Те се дължат на глобалното затопляне и на прогресивното обезлесяване у нас.

През 2010 г. инсталираните мощности вятърни електрически централи (ВМЕЦ) достигнаха 465 MW, което представлява 12,5% от общото производство на електрическа енергия от ВЕИ у нас.

В сравнение с 2009 г. мощностите от този вид енергийни източници са се увеличили с 38,4%. /Източник МИЕТ/.

Прогнози за развитието на сектора

Според Европейската асоциация за вятърна енергия, България се е устремила към челните места по производство на вятърна енергия на Балканите. Организацията предвижда, че до 2020 г. страната ни ще е в състояние да покрива 1/5 от нуждите си с електроенергия от вятърни турбини (18%). Това ще ѝ позволи да изпревари Румъния, където делът на вятърната енергия се очаква да достигне 10 на сто. Дори и кризата да се задълбочи, страната ни ще бъде в състояние да постигне прогнозираното осемкратно увеличение на добиваната от вятър енергия до края на десетилетието, твърдят от ЕАВЕ.

Според асоциацията, до 20 години Европа ще е напълно в състояние да задоволява битовите си нужди от електричество от вятърните централи, което не само ще има огромен екологичен ефект, но и ще освободи мощности за развитие на икономиката. До 2020 г. производството на електричество от вятър ще достигне общото потребление на домакинствата в 5-те най-големи европейски държави – Германия, Франция, Испания, Великобритания и Полша. Произвежданятият от турбините ток ще възлезе на 581 тераватчаса (TWh), или 15,7% от всички

В дългосрочен план България остава атрактивен пазар

Себастиан Ньотликс,
изпълнителен директор на
Българската ветроенергийна
асоциация,
коментира за ЕНЕРДЖИ РЕВЮ
състоянието и перспективите
пред развитието на
ветроенергийния сектор у нас

Уважаеми г-н Ньотликс, как бихте коментирали състоянието на ветроенергийния пазар у нас?

Първо, трябва да разграничим ситуацията в краткосрочен и средносрочен план - следващите 1 до 3 години и в дългосрочен план – времето до 2020 г. В краткосрочен план ситуацията съвсем не е розова. От м. май т. г. имаме нов Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), който създава твърде много излишен риск за развиването и финансирането на ветроенергийни проекти. Това означава, че в краткосрочен план, докато законът не бъде променен, устойчивото развитие на проекти за вятърна енергия е почти невъзможно. В дългосрочен план обаче, България остава атрактивен пазар. Днес имаме инсталирани около 700 MW ветроенергийни мощности, към които трябва да прибавим между 1000 и 2000 MW до 2020 г. Това ще позволи на ветроенергийния сектор в България да расте по устойчив начин.

Какви са перспективите пред развитието му?

С оглед на споменатото по-горе, в краткосрочен план пазарът ще се развива слабо. Дългосрочните перспективи са по-добри, ако политическата и регулаторната рамка се подобрят скоро.

Как оценявате инвестиционния интерес към изграждане на ветроенергийни паркове у нас?

В момента, интересът към България като инвестиционна дестинация за възобновяема енергия и в частност за енергия от вятър, е в най-ниската си възможна точка. Новият Закон за енергия от възобновяеми източници на практика направи невъзможно нискорисковото проектно финансиране, което традиционно се ползва в сектора. Други разпоредби на закона пък увеличиха риска при развиване на проект толкова много, че банките вече не са склонни да предлагат проектно финансиране, а инвеститорите замразяват почти всичките си проекти.

Напоследък, от пазара се интересуват предимно спекулативни играчи, които оглеждат проекти на ранен етап на развитие.

С какво страната ни би могла да привлече повече чуждестранни инвестиции в сектора? Кои са основните фактори, определящи избора на инвеститорите?

Инвестицията във вятърна енергия е дългосрочна, нискорискова инвестиция с ниска възвръщаемост. Пенсионни фондове и застрахователни компании традиционно инвестират във ветроенергийни проекти. За тези инвеститори сигурността е по-важна от високата доходност. Обаче, сигурността, която е нужна на тези инвеститори, бе сериозно подкопана с новия Закон за енергията от възобновяеми източници. Това е и причината за ниския интерес на инвеститорите към българския пазар към момента.

ВЕИ секторът се развива бързо, устойчиво и с много нисък риск в цяла Европа. Това означава, че ако България иска да се състезава за инвестиции, в страната трябва да се създаде стабилна, надеждна и нискорискова рамка за енергията от възобновяеми източници. В противен случай, България ще продължи да губи инвестиции, заедно с работните места и възможностите за икономическо развитие, които те носят.

ки потребности на европейските членки. В момента вятърната енергия представлява 5,5% от консумацията на електричество (182 TWh).

След още 10 г. от вятъра ще се получава електричество, достатъчно да задоволи 1/3 от нуждите на ЕС – 1154 TWh.